

Sygn. akt I C 1172/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Damian Czajka

Protokolant: Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2013 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. G.

przeciwko A. G.

o dopuszczenie do współposiadania lokalu mieszkalnego

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 156 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt I C 1172/12

UZASADNIENIE

Powódka B. G. wniosła o przywrócenie utraconego, na skutek naruszenia przez pozwanego A. G., współposiadania lokalu mieszkalnego, przy ul. (...) w K. oraz do zobowiązania pozwanego do wydania powódce kluczy do mieszkania i zakazania dokonywania dalszych naruszeń. Uzasadniając żądanie wskazała, że pozostaje w związku małżeńskim z pozwanym od 1986 r. Od 1998 r. strony wspólnie zamieszkują w przedmiotowym lokalu, składającym się z dwóch pokoi, kuchni, przedpokoju, łazienki i wc. Od dłuższego czasu narasta pomiędzy nimi konflikt wywołany zachowaniem pozwanego i jego uzależnieniem od alkoholu. Pod koniec 2012 r. pozwany pod nieobecność powódki wymienił zamki w drzwiach wejściowych do mieszkania, nie udostępniając nowego kompletu kluczy, przez co B. G. nie mogła wejść do lokalu. Po interwencji Policji w dniu 11 sierpnia 2012 r. posiadanie zostało jej przywrócone, lecz w dniu następnym pozwany ponownie wymienił zamki pozbawiając powódkę możliwości wejścia do mieszkania. A. G. uniemożliwia jej odbiór rzeczy osobistych, zmuszając do czasowego nocowania u matki powódki.

A. G. wnosząc o oddalenie powództwa zarzucił, że powódka nie została przez niego pozbawiona posiadania lokalu opisanego w żądaniu pozwu, lecz wyzbyła się go dobrowolnie, opuszczając lokal niż wskazuje w uzasadnieniu powództwa. Wyprowadziła się wiele lat wcześniej do swojej matki, zaś pretensje związane z wyzuciem z posiadania pojawiły się dopiero po wystąpieniu pozwanego o wymeldowanie jej z miejsca pobytu stałego. W tych okolicznościach pozwany wskazał na wygaśnięcie roszczenia o przywrócenie naruszonego posiadania.

Sąd ustalił:

Strony od dnia 18 stycznia 1986 r. pozostając w związku małżeński.

W 1998 r. zamieszkały wspólnie w lokalu komunalnym, położonym w K. przy ul. (...), na podstawie umowy najmu z 30 marca 1998 r.

Dowód:

- odpis skrócony aktu małżeństwa (k.17),
- odpis umowy najmu (k.11),
- zeznania stron (k.46-47),
- zeznania świadków L. S. (k.31), J. J. (k.44), J. D. (k.44-45), J. P. (k.45).

Strony zamieszkiwały wspólnie z lokalu przez ok. rok czasu, po czym, powódka opuściła lokal przebywając u swojej matki oraz poza granicami.

Powódka chciała wejść do wspólnie najmowanego lokalu w dniu 11 sierpnia 2012 r., lecz wobec wymiany zamków przez pozwanego nie dostała się do mieszkania. W późniejszym czasie powódka chcąc dostać się do lokalu rozwierciła zamki, zaś nowe klucze po ich wstawieniu przekazała pozwanemu, który ponownie wymianie zamki nie chcąc, aby powódka miała możliwość wejścia do mieszkania. W tym czasie pozwany nie godząc się na obecność powódki w lokalu wyrzucił ją z niego wraz z obecną wówczas matką B. G..

Na skutek zgłoszenia powódki, 28 września 2012 r., w miejscu zamieszkania pozwanego interweniowała policja. Podczas wizyty funkcjonariuszy pozwany działając pod wpływem alkoholu zachowywał się agresywnie wobec powódki oraz jej matki, zmuszając policjantów zatrzymania go na komisariacie do czasu wytrzeźwienia.

Dowód:

- zeznania stron (k.46-47),
- zeznania świadków L. S. (k.31), J. J. (k.44), J. D. (k.44-45), J. P. (k.45),
- odpis notatki z interwencji (k.41).

20 sierpnia 2012 r. Burmistrz Miasta K. wszczął, na wniosek pozwanego, postępowanie w przedmiocie wymeldowania powódki z pobytu stałego, w przedmiotowym lokalu.

Dowód:

- odpis wniosku o wymeldowanie (k.27),
- odpis zawiadomienia o wszczęciu postępowania (k.12).

Sąd zważył:

Opisany wyżej stan faktyczny sporu Sąd ustalił w oparciu o przedstawione przez strony dowody w postaci dokumentów oraz świadków L. S. (k.31), J. J. (k.44), J. D. (k.44-45), J. P. (k.45) potwierdzających wspólne zamieszkanie małżonków A. G. i B. G. w sporny lokalu w okresie bezpośrednio po jego wynajęciu oraz opuszczenia przez powódkę wspólnego mieszkania po ok. roku. Wszyscy wymienieni świadkowie oraz pozwany zgodnie potwierdzili wieloletnią nieobecność powódki w mieszkaniu przy ul. (...), zwłaszcza świadek J. P., która z racji pełnionych obowiązków podejmowała czynności służbowe dla weryfikacji tych okoliczności, choćby przez rozpytywanie sąsiadów czy w pracownikach szpitala, gdzie rzekomo na skutek niemożności wejścia do lokalu powódka przebywała. Przeciwnie twierdzenia powódki oraz świadka J. W. nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale, podobnie jak ich wyraźna niechęć wobec pozwanego motywowana nieakceptowanym pijaństwem.

Zgodnie z art. 344 k.c. przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Roszczenie wygasa, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu roku od chwili naruszenia.

Wobec ustalenia, że powódka wyzbyła się posiadania wiele lat wcześniej dobrowolnie, nie może być obecnie mowy o jego naruszeniu przez pozwanego.

Jako, że w postępowaniu o naruszenie posiadania Sąd ogranicza się jedynie do badania ostatniego stanu posiadania i faktu jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego, powództwo należało oddalić.

.